ਮਨੋਹਰਨ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ,

ਵੈਰਾਇਟੀ ਹਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ

(2019 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1174-1175)

ਅਗਸਤ 01, 2019

[ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ

ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 186035.302, 376 ਅਤੇ 201 ਕਤਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਉਧਾਰ ਲਈ ਸਕੂਲ ਵੈਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਜੋ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। (ਮੁਲਜ਼ਮ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਦਫੈਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜ਼ਹਿਰ (ਗਊ ਗੋਬਰ ਪਾਊਡਰ) ਪਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਥੁੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇੜਲੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ - ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਡਬਲਯੂ/ਐਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ 49 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ, ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਹੇ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬਣਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। 120-4, 364-4, 376, 302, 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਅਤੇ 201 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 120-ਬੀ ਅਤੇ 364-ਏ, ਪਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਜ਼ਾ u/ਐਸਐਸ.376. 302, x.302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸਐਸ.34 ਅਤੇ 201 ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਪ੍ਰਤੀ ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. (ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ. ਜੇ))): ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪੈਂਟੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਹਿਨ ਦੇ ਵਾਲ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੋਬਰ ਦਾ ਪਾਊਡਰ (ਜ਼ਹਿਰ) ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਹਿਰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ (ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.): ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਲ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਹਿਨ ਦੇ ਵਾਲ ਸਨ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ

ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂ/ਐਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 302, 376 ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ।

ਸਜ਼ਾ/ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਤਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। 120-4, 364-ਏ, 376, 302, 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 201 ਅਤੇ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ -ਬੀ ਅਤੇ 364-ਏ, ਪਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ u/ਐਸਐਸ.376, 302, 5.302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸਐਸ.34 ਅਤੇ 201-ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਤ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ (ਪ੍ਰਤੀ ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. [ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ. ਜੇ.) (ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨਿਰਣਾ): ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪਰਾਧ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ - ਉਹ ਇਸ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਤ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.) (ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਪਛਤਾਵਾ, ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਰਣਾ): ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਹਨ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੀਵਨ ਲਈ ਭਾਵ. ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫੀ/ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ 432 ਅਤੇ 433 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਐਸx.432 ਅਤੇ 433।

ਸਜ਼ਾ/ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ, ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ (ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.): ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲੇ, ਇਹ ਕੇਸ 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ਼ ਰੈਰ ਕੈਟਾਗਰੀ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਕੈਦ। , ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 72 ਅਤੇ 161, 1950- ਕਲਾਵਾਂ। 72 ਅਤੇ 161.

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ ਰੇਰ ਅਰਥ ਹੈਲਡ (ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.) ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ' ਦੁਰਲੱਭ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਦੁਰਲੱਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ, ਐੱਲਈ. ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਦੁਰਲੱਭ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਸਧਾਰਣ, ਜੇ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭ ਨੂੰ.

ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: [ਪ੍ਰਤੀ ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. (ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.)] (ਬਹੁਮਤ ਨਿਰਣਾ):

1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਪੈਰਾ 9||1039-ਈ]

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ 20.11.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਆਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਤਸ਼ੱਦਦ ਜਾਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਾਰਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਆਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕਿ 14.11.2010 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 19.11.2010 ਨੂੰ ਹੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20.11.2010 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜੋ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਵਿਚ ਅਸਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ

ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਲੜਕਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10][1039-ਐਫ-ਐਚ: 1040-ਏ-ਬੀ

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ.24 ਜੋ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ.20, ਪੀਡਬਲਯੂ.25 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.23 ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ 29.10.2010 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਵੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਪਹਿਰ 1.00 ਵਜੇ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ.23 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.20 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਵਿਚ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪਰਾ 11||1040-ਸੀ-ਐਫ]

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਪਰੇਡ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਗੋਬਰ ਪਾਊਡਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਇੰਨੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਦੋਂ ਵੀ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ, ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਡੀਐਨਏ ਨਮੂਨਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪੈਂਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 12||1040-ਜੀ-ਐਚ: 1041-ਏ-ਬੀ]

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਜਾਂ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਾਰਦਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਵੀਰਜ ਅਤੇ ਖੂਨ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਤੇਜ਼ ਵਹਿ ਰਹੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਲਈ ਡੁਬੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਾਮਦ. [[ਤੋਂ 13] [1041-ਸੀ]

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। [ਪਰਾ 141 [1041-ਡੀ]

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੈਂਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੈਂਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੇਪ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ 2.00 ਵਜੇ ਕਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਂਟੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਪੀ.5 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖ. ਪੈਰਾ 15|1041-ਈ-ਐਫ]

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੜਕੇ ਦਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਥੈਲਾ ਪੁਲੀਸ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਪੈਰਾ 16|1041-ਜੀ]

9. ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਂਟੀ 'ਤੇ ਜਬ ਦੇ ਵਾਲ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ "ਗਾਂ ਦਾ ਗੋਬਰ" ਪਾਊਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ, ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ, ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾ ਕੇ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਡੁੱਬ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 16][1041-ਜੀ-ਐਚ: 1042-ਏ-ਡੀ

10. ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਖੁਸ਼ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਛੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ, ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਪਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਖੁਸ਼ਵਿੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਾਰਸ 17, 22||1042-ਡੀ: 1052-ਏ-ਬੀ: 1053-ਬੀ]

11. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2019" ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. 24.07.2019 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 20 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਕੈਦ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ (ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ) ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਐੱਮ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 23 ਅਤੇ 241 [1053-ਸੀ-ਡੀ: 1054-ਡੀ-ਐਫ]

12. ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 25][1055-ਐਫ-ਐਚ; 1056-ਏ-ਬੀ]

ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 470: [1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 413; ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐੱਨਸੀਟੀ) (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2017] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1; ਖੁਸ਼ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2019) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415: [2019] 3 ਐਸਸੀਆਰ 446 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਧਨੰਜੋਏ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 220: [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 37; ਲਕਸ਼ਮਣ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (1994) 3 ਐਸਸੀਸੀ 381: [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 37; ਬੰਟੂ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. (2008) 11 ਐਸਸੀਸੀ 113: [2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 184; ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਲਹਦਰਾਓ ਵਾਸਨਿਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 37: [2012] 2 ਐਸਸੀਆਰ 225; ਅਖਤਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 60; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਫਕੀਰਾ ਧੀਵਾਰ (2002) 1 ਐਸਸੀਸੀ 622: [2001] 5 ਐਸuਪੀਐੱਲ. ਐਸਸੀਆਰ 12 ਅਤੇ ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 631 [2017] 3 ਐਸਸੀਆਰ 850- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਲਡ: ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ. (ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ)] (ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਨਿਰਣਾ):

1. ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, 376(2)(ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 376(2)(ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ 201 ।ਪੀਸੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰੇਰਸਟ ਆਫ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਭਾਵ. ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 432 ਅਤੇ 433 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫੀ/ਕਮੂਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਭਾਵ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 40||1077-ਈ-ਐਫ]

2. ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਪਾਤ ਵਜੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਮ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਤ ਸਜ਼ਾ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ 'ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 354(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ' ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 2, 3 ਅਤੇ 4] [1056-ਐਫ-ਐਚ; 1057-ਏ-ਬੀ, ਜੀ-ਐਚ]

3. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅੱਖ" ਫਲਸਫ਼ੇ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ "ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੌਤ" ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੌਤ" ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਤੋਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ", ਇੱਕ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ। ਸਿਰਫ 'ਦੁਰਲੱਭ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭ' ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਹਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ' ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ: (ਏ) ਕੀ ਜੁਰਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ? (ਬੀ) ਕੀ ਜੁਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਸਨ, ਭਾਵ। ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਹ ਆਧਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਾਰਸ 5 ਅਤੇ 7][1058-ਏ-ਬੀ: 1059-ਬੀ-ਈ]

4. ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐੱਨਸੀਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ "ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼" ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 8] [1059-ਐਫ: 1060-ਬੀ-ਸੀ

5. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਦੁਰਲੱਭ ਦਾ ਦੁਰਲੱਭ ਹੁਕਮ. 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ' ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 354(3) ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਚਿੰਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ 'ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ' ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਾਰਸ 9 ਅਤੇ 12 [1061-ਸੀ-ਡੀ: 1062-ਜੀ: 1063-ਏ

6. 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ਼ ਰੈਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਦੁਰਲੱਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ। ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਦੁਰਲੱਭ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ, ਜੇ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ 'ਦੁਰਲੱਭ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10][1061-ਈ-ਐਫ]

7. ਵੀ. ਸ੍ਰੀਹਰਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਜਾਂ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੱਧ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ

ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 72 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਫੀ, ਬਦਲੀ, ਮੁਆਫੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। [ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16][1067-ਸੀ-ਐਫ]

8. ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਮ.ਡੀ. ਮੰਨਾਨ @ ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਾਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 48ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ 262 ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਸਨ। [ਪਾਰਾ 17, 18 ਅਤੇ 19]||1067- ਜੀ-ਐਚ: 1068-ਸੀ-ਡੀ: 1069-ਬੀ]

9. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 7 ਤੋਂ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇ ਮਰਨ ਲਈ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੇ ਗਏ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਦੀ ਪੀੜ ਬਹੁਤ ਬੇਅੰਤ, ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗੀ। ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕੇਸ 'ਦੁਲੱਭ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 72 ਅਤੇ 161 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਪੈਰਾ 20||1069-ਈ-ਐਚ; 1070-ਏ]

10. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਲ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਊਬਿਕ ਵਾਲ ਸਨ, ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ (ਐੱਮ.ਓ.-1) 'ਤੇ ਫਸੇ/ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ

ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 164 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿ ਇਕਬਾਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ 2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ 20 ਦਿਨ ਬਾਅਦ, 20 ਨਵੰਬਰ 2010 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐਵੇਵਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਗਾਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਵੈਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। [ਪੈਰਾ 29||1073-ਸੀ-ਈ]

11. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮ, ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੋਬਾ ਦਿਖਾਏਗਾ। [ਪਾਰਾ 33 ਅਤੇ 35||1074-ਐਫ-ਜੀ: 1075-ਸੀ-ਈ]

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਪਛਤਾਵਾ, ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 38||1076-ਜੀ-ਐਚ: 1077-ਏ]

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੋਚੀ, ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ 'ਚ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸੀ। [ਪਰਾ 39||1077-ਬੀ-ਡੀ]

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ ਉਰਫ ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2016) 7 ਐਸਸੀਸੀ 191 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684; ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 470: [1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 413; ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐੱਨਸੀਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ (2011) 13 ਐਸਸੀਸੀ 706; ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 498: [2009] 9 ਐਸਸੀਆਰ 90; ਮੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 3 ਐਸਸੀਸੀ 508: [2010] 2 ਐਸਸੀਆਰ 633; ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਦੀਪ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) (2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 498: [1999] 2 ਐਸuਪੀਪੀਐੱਲ. ਐਸਸੀਆਰ 693; ਐੱਮ.ਡੀ. ਮੰਨਾਨ @ ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਾਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 266: 2019 ਏ ਆਈ ਆਰ 2934- 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਵਦੀਵੇਲੂ ਥੇਵਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 614: [1957] ਐਸਸੀਆਰ 981; ਰਵਜੀ ਉਰਫ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (1996) 2 ਐਸਸੀਸੀ 175: [1995] 6 ਐਸuਪੀਪੀਐੱਲ. ਐਸਸੀਆਰ 195; ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ @ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 288 [2007] 7 ਐਸਸੀਆਰ 616; ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 177: [1998] 1 ਐਸuਪੀਪੀਐੱਲ. ਐਸਸੀਆਰ 40; ਵਸ਼ਰਾਮ ਨਰਸ਼ੀਭਾਈ ਰਾਜਪਾਰਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2002) 9 ਐਸਸੀਸੀ 168: [2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 422; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 19: [1999] 1 ਐਸਸੀਆਰ 794; ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2008) 13 ਐਸਸੀਸੀ 767: [2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 93: ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 452 [2012] 13 ਐਸਸੀਆਰ 85; ਡਗਦੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 68: [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 636; ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2013) 3 ਐਸਸੀਸੀ 294: [2013] 3 ਐਸਸੀਆਰ 90: ਰਾਮ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2013) 7 ਐਸਸੀਸੀ 725 [2013] 6 ਐਸਸੀਆਰ 108; ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ. ਮਦਰਾਸ ਐਂਡ ਅਦਰਸ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਭੂਰਮੱਲ (1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 544: [1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 833; ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 190: [1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 229; ਮੁਹੰਮਦ. ਮਕਬੂਲ ਤੰਤਰ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ (2010) 12 ਐਸਸੀਸੀ 421: [2010] 3 ਐਸਸੀਆਰ 589- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ, ਜੇ. ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.]):

[1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 413	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	18 ਲਈ
[2017] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	19 ਲਈ
[1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 37	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	19 ਲਈ

[1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 37	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	19 ਲਈ
[2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 184	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	19 ਲਈ
[2012] 2 ਐਸਸੀਆਰ 225	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	19 ਲਈ
(1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 60	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
[2001] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 12	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
[2017] 3 ਐਸਸੀਆਰ 850	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	21 ਲਈ
[2019] 3 ਐਸਸੀਆਰ 446	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	22 ਲਈ

ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ ਦੇ ਜੱਜਮੈਂਟ 'ਚ ਜੇ.

(1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	2 ਲਈ
[1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 413	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	5 ਲਈ
(2011) 13 ਐਸਸੀਸੀ 706	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	8 ਲਈ
[1957] ਐਸਸੀਆਰ 981	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8 ਲਈ
[1995] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 195	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8 ਲਈ
[2009] 9 ਐਸਸੀਆਰ 90	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	9 ਲਈ
[2007] 7 ਐਸਸੀਆਰ 616	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	11 ਲਈ
[1998] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 40	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	12 ਲਈ
[2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 422	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	12 ਲਈ
[1999] 1 ਐਸਸੀਆਰ 794	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	12 ਲਈ
(2016) 7 ਐਸਸੀਸੀ 191	ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ	13 ਲਈ
[2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 93	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	13 ਲਈ
[2012] 13 ਐਸਸੀਆਰ 85	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16 ਲਈ
[2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 266	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	17 ਲਈ
[1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 636	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	17 ਲਈ
[2013] 3 ਐਸਸੀਆਰ 90	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	17 ਲਈ
[2010] 2 ਐਸਸੀਆਰ 633	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	19 ਲਈ

[2013] 6 ਐਸਸੀਆਰ 108	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	21 ਲਈ
[1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 833	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	21 ਲਈ
[1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 229	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	32 ਲਈ
[1999] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 693	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	36 ਲਈ
[2010] 3 ਐਸਸੀਆਰ 589	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	36 ਲਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1174-1175।

2012 ਦੇ ਆਰ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2012 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 854 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 24.03.2014 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਪੀ.ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਐੱਸ. ਪਾਰਥਾ ਸਾਰਥੀ, ਐੱਸ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰਨ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

3. ਇੱਕ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (29.10.2010 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7.50 ਵਜੇ) ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.7 ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ, ਇੱਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਨਾਯਕਰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ.3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.9 ਦੁਆਰਾ, ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਾਦੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 8.15 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਗਲਾਕੁਰੁਚੀ ਸਥਿਤ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਟੈਂਪਲ ਹਿਲਜ਼ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਮੋਹਨਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਸ ਦੀ ਗੁਦਾ ਫਟ ਗਈ ਸੀ) ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਗੋਬਰ ਪਾਊਡਰ ਖਰੀਦਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜੋ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗੋਬਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਦੁੱਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਹੇ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਬੀਕੁਲਮ-ਅਕਸ਼ੀਅਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਨਹਿਰ ("ਪੀ.ਏ.ਪੀ. ਕੈਨਾਲ") ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ

ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦਕਿ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.24 ਨੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਕੂਲੀ ਬੈਗ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ, ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.22 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂ.22 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.10 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 6.15 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ. ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਪੀਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਬੂ @ ਗਾਂਧੀਰਾਜ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਰਾਤ 9.45 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਪੀਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਘਰ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। 31.10.2010 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7.15 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਲੜਕੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 9.11.2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ। 20.11.2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 25.7.2012 ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ।

4. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ - ਕੁੱਲ 49। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ, ਧਾਰਾ 364-ਏ, ਧਾਰਾ 376, ਧਾਰਾ 302, ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 24.3.2014 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ 364-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਧਾਰਾ 376, 302, ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 201. ਬਾਅਦ ਵਿਗੜਦੇ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

6. ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾਈ ਲਈ, ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁਰਮ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

1. ਸੁੰਦਰਰਾਜਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3, ਜੋ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। 29.10.2010 ਨੂੰ

2. ਸੇਂਥਿਲ ਕੁਮਾਰ-ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.20, ਇੱਕ ਦਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

3. ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭੱਠੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਨ. ਮਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.25, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।

4. ਸਰਵਣਕੁਮਾਰ- ਪੀਡਬਲਯੂ.23, ਇੱਕ ਬੇਕਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ 1.00 ਵਜੇ ਦੁੱਧ ਵੇਚਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ

5. ਆਰ. ਸੁੰਦਰਰਾਜਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 24 'ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ 'ਚ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ 'ਤੇ.

ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"38. (ਏ) ਸੁੰਦਰਰਾਜਨ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3] ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ 29.10.2010 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ; (ਬੀ) ਕੇ. ਸੇਂਥਿਲ ਕੁਮਾਰ [ਦਰਜੀ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 20], ਜਿਸਨੇ 29.10.2010 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; (ਸੀ) ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਤਲਹਟੀ 'ਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਐਨ.ਮਨੀ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 29.10.2010 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.45 ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, (ਡੀ) ਸਰਵਣਕੁਮਾਰ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.23], ਜੋ ਕਿ 29.10.2010 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1.00 ਵਜੇ ਦੁੱਧ ਵੇਚਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ (ਸੀ) ਆਰ. ਸੁੰਦਰਰਾਜਨ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.24] ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨੋਹਰਨ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

"44. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 29.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਮਾਹਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.43 ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪੈਂਟੀ ਐੱਮ.ਓ.1 ਨੂੰ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਡੀਐਨਏ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਹਰਾਂ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਊਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

45. ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ "ਐਕਸ" ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 9 ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਅਧੂਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਂਟੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਰਘੁਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। (ਐੱਮ.ਓ.1)।

46. (ਏ) ਡਾ. ਜੈਸਿੰਘ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਤੋਂ ਕਿ 'ਐਕਸ' ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ; (ਬੀ) ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਲਿੰਗ 'ਤੇ ਸੱਟ; (ਸੀ) 'X' ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ; (ਡੀ) ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟੀਜ਼ (ਐੱਮ.ਓ.I.) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; (ਈ) "X" ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਂਟੀ (ਐੱਮ.ਓ.I.) ਦੀ ਪਛਾਣ; (ਐਫ) ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ (ਜੀ) ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ 'X' ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"47. ਮਨੋਹਰਨ ਦਾ ਇਕਬਾਲ:

ਐਲ.ਸੱਤਿਆਮੂਰਤੀ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.28, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੰਬਰ 1, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਨੇ 19.11.2010 ਨੂੰ ਮਨੋਹਰਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਮਿਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਤਾਮਿਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ 19.11.2010 ਨੂੰ 17 ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਫਲਿਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20.11.2010 ਨੂੰ 20.11.2010 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਂ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੋਹਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 19.11.2010 ਅਤੇ 20.11.2010 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ. ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦੇਣਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਨ: -

"49. ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 19.11.2010 ਅਤੇ 20.11.2010 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 19.11.2010 ਨੂੰ 17 ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੇ ਹਨ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ):

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 5: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੰਬਰ 1, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਹਾਂ?

ਉੱਤਰ: ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨੰਬਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ ਨੰ.9: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ?

ਜਵਾਬ: ਮੈਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ ਨੰ. 10: ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਉੱਤਰ: ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 11: ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨਗੇ?

ਜਵਾਬ: ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

ਸਵਾਲ ਨੰ.12: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਜਵਾਬ: ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 15:1 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ: ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ।

50. 20.11.2012 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ, ਮਨੋਹਰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ:-

"61. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 20.11.2010 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ 13.08.2012 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਲ.ਐਸ. ਸੱਤਿਆਮੂਰਤੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.28) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਨੋਹਰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. "ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.28 ਸ੍ਰੀ.ਐਲ.ਐਸ. ਸੱਤਿਆਮੂਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 19.11.2010 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਨੋਹਰਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ 24 ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 20.11.2010 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ 17 ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਈx.ਪੀ.18 ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਹੈ, "ਸਹੀ" ਮਨੋਹਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਜਵਾਬ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

62. XXX XXX XXX

63. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੋਹਰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ.ਐਲ.ਐਸ.ਸਾਥਿਆਮੂਰਤੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.28 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 04.09.2012 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ.ਐੱਲ.ਐਸ.ਸਾਥਿਆਮੂਰਤੀ ਦੀ 13.08.2012 ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 13.08.2012 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.28 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 04.09.2012 ਨੂੰ ਦਰਜ 313 ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੋਹਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

27.02.2014 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

64. ਹੁਣ ਅਸੀਂ 25.07.2012 ਨੂੰ ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਲਿਖਵਾਇਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਤੋਂ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਬਰਾਮਣੀਆ ਗੌਂਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੋਚ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

"66. ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਮਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਮਾਵਸਾਈ ਸੇਲਵੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤਰੀਕ ਯਾਦ ਨਹੀਂ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 9.15 ਵਜੇ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਥੰਬੂ ਦੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅੰਗਲਾਕੁਰੀਚੀ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 7ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਘਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜ਼ੀਆਰੂ ਡੈਮ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪਈ ਸੀ, ਉਹ ਰੱਸੀ ਲੈ ਕੇ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀਟ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜ਼ੀਆਰੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਬੱਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਸੀਂ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਘਰ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਿਤ ਸੀ

ਤਲਾਬ ਦੇ ਟਿੱਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜੋ ਕਿ ਅਜ਼ਿਆਰੂ ਰੋਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਦੋ ਢੱਕਣ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਲੈ ਲਏ। ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਹੇ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਦੋ ਪੈਕੇਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੋ ਪੈਕੇਟ ਮਿਲੇ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਨਾਇਕਮ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ 12/-ਰੁ.6/-ਹਰੇਕ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਹਾੜੀ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ।

ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ੇਰ, ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਦੇਖ ਸਕਣ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਰਥਾਤ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡਾ ਕੁਝ ਦੂਰ ਤੁਰ ਕੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਰੋਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਕਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ, ਕਿ ਗੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਕੂਲ ਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਨੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਵਾਇਆ। ਪਰ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਫੈਰਨ, ਅਸੀਂ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਤਲਹਟੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਮੰਜਾਨਈਕਨੂਰ, ਕੰਬਲਮਪੱਟੀ, ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਨਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਥਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜੰਗਲ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ. ਅਸੀਂ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗੱਡੀ ਪਾਰਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਨਹਿਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀਟ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪਿੱਛੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੌਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੋਹਨ ਨੇ ਉਤਾਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ, ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਪੈਂਟ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੇਟਿਆ ਉਸ 'ਤੇ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਏ ਵੇਸਵਾ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਰਦ ਅੰਗ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੋਹਨ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪੈਂਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲਿੰਗ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਨੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੇ ਗੁਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ, ਮੈਂ ਹੱਥਰਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੇਮਟਲ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ (ਟੀਪੀਈ:ਜੇਜੇz,zਪੀਏ) ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਜਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚ ਦਸ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਬਰ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਨਾਲ ਪਿਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਅੱਧਾ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੱਧਾ ਹੀ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗਾਂ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਪਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਓਮਨੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮੰਜਾਨਾਇਕਨੂਰ ਵੱਲ ਚਲਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੀਪਲੀਪੱਟੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਸੀ. ਉਹ ਥਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਉਹ ਨਹਿਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ। ਉਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹਿਰ 'ਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ 'ਚ ਰੁੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਚ ਪਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਮੋਹਨ ਨੇ ਗੱਡੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ, ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ

ਦਾ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਲਾਕੁਰੀਚੀ ਟੋਲਗੇਟ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ. ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਰਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਸ਼ੇਰ-ਮੁੱਛ" ਖੇਡੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਤੋਂ, ਮੋਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਟੋਰਿਕਸ਼ਾ ਖਰੀਦੇਗਾ, ਮੈਂ ਨਾਲ ਗਿਆ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ. ਮੋਹਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ 9790299953 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।''

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਨੋਟ [ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ]

"ਮੈਂ ਮਨੋਹਰਨ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ, ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕੈਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਹਾਇਕ ਤਿਰੂ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਸਹਾਇਕ ਐਮ.ਐਮ. ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 70 ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਕੀ ਦਾਖਲਾ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ 25.7.2012 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"70. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟੇਬਲਰ ਕਾਲਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ:

ਅਤੇ. ਨੰ	ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੰਨਾ 18	ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 25.07.2012	ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ
1	ਉਹ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-
2	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ 'ਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਲੀਯਾਰ ਡੈਮ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-
3	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਿਆ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-

4	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਟੇਲਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.20 ਸੇਂਥਿਲਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
5	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਨਯਾਗਮ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਗੋਹੇ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਖਰੀਦਣ ਗਏ ਸਨ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.35]	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.35 ਨਿਆਗਮ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।
6	ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਪਹਾੜੀਆਂ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ ਹਿਲਜ਼ ਵਿਖੇ ਐਨ.ਮਨੀ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.25 ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।
7	ਦੋਵੇਂ ਨਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-
8	ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਗੱਡੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਅਟੈਂਡ ਕਰਨ ਚਲਾ ਗਿਆ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-
9	ਮਨੋਹਰਨ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ 'ਐਕਸ' ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	-
10	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ ਰੈਪ ਕੀਤਾ 'ਐਕਸ'	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ	-
11	ਮਨੋਹਰਨ ਯੋਨੀ-ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਾ ਰੋਇਆ, ਉਹ ਗੁਦਾ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ	ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ 'ਐਕਸ' 'ਚ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਗੁਦਾ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਸਨ। ਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਸੀ।
12	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜੇਤੂ ਬੇਕਰੀ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ 2 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ। 10/-	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਵਿਨਰ ਬੇਕਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਰਵਣ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.23 ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।
13	ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਹੇ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ	ਇਕੱਲੇ ਦਾਖਲਾ ਦੁੱਧ ਦੇਣਾ ਹੈ	ਵਿਸੇਰਾ ਦੋਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੇਟ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਆਂਦਰ ਵਿੱਚ ਐਂਫਾਮੀਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਐਕਸ. ਪੀ. 50 ਅਤੇ 53)

14	ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਐਰਾਮੀਨ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੁਝ ਦੁੱਧ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਥੁੱਕ ਦਿੱਤਾ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ	ਵੈਨ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਮੈਟ ਵਿੱਚ ਧੱਬੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ
15	ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨਹਿਰ ਦੇ ਦੀਪਾਲਪੱਟੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ	ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁੰਦਰਰਾਜਨ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.24.
16	ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਨਹਿਰ 'ਚ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ 'ਵਾਈ' ਨੂੰ ਨਹਿਰ 'ਚ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ |	ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ	'ਐਕਸ' ਅਤੇ 'ਵਾਈ' ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਹਿਰ 'ਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਟ 'ਚ ਐਰਾਮੀਨ ਜ਼ਹਿਰ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

"71. ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਈx.ਪੀ.18 ਦੀ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ 25.07.2012 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੋਹਰਨ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ "ਐਕਸ" ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵੈਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਗਾਇਬ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਨੋਹਰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਗਦੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

"78. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1984 (4) ਐਸਸੀਸੀ 116] ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਅਟੱਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ "ਐਕਸ" ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; "ਉਸ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ: ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ 'ਵਾਈ' ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ; ਕਤਲ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ

ਆਯੋਜਿਤ:-

"82. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ:

(i) ਜੁਰਮ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਹੈ;

(ii) 'X' ਦੇ ਹੱਥ ਪਿੱਛੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ;

(iii) ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਹੇ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਂਰਾਮੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(iv) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੋਬਰ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੁੱਧ ਥੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀਪਾਲਪੱਟੀ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਪੀ.ਏ.ਪੀ. ਨਹਿਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਗਦੀ ਹੈ।

(v) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ 'ਵਾਈ

ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੀਪਾਲਪੱਟੀ ਤੋਂ 12 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤ ਮਾਸੂਮ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੇ ਸਨ।

83. ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ: ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਹਰਨ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸੰਤੁਲਨ ਜਾਂ ਗੜਬੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਉਕਸਾਹਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਹ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇਖ ਕੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਨੋਹਰਨ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

84. ਕ੍ਰਾਈਮ ਟੈਸਟ: ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ 10 ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਚਾਅ ਰਹਿਤ ਸਨ। ਪੀੜਤ 'ਐਕਸ' ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਛੱਡਣ ਲਈ ਹੱਥਰਸੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

85. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਟੈਸਟ: ਮਨੋਹਰਨ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 23 ਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਟੈਸਟ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ।

86. ਆਰਆਰ ਟੈਸਟ:

ਇਹ ਸਮਾਜ ਕੇਂਦਰਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਕੇਂਦਰਿਤ ਟੈਸਟ, ਭਾਵ ਸਮਾਜ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾਕਾ ਪੇਰੂਮਲ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ [1991 (3) ਐਸਸੀਸੀ 471] ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ" ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਪਲ ਦੀ ਕੋਈ ਭੜਕਾਹਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰ.ਆਰ. ਟੈਸਟ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ।"

7. ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਰਘੂਨਾਥਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੂਨਾਥਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। . ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 41 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

"41. 'ਐਕਸ' ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਏ) ਡਾਕਟਰ ਜੈਸਿੰਘ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.46], ਜਿਸ ਨੇ "X" ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ "(4) ਯੋਨੀ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਫੈਚੇਟ ਅਤੇ ਲੇਟਰਲ ਕੰਧ ਵਿੱਚ 2x1 ਸੀਐੱਮ x 0.5 ਈਐੱਮ ਡੂੰਘਾਈ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਈਮਨ ਇੰਟੈਕਟ (5)ਗੁਦਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ: ਗੁਦਾ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲੇਸਦਾਰ ਅੱਥਰੂ 1 x 0.5 ਸੈ ਥੋਰੈਕਸ ਅਤੇ ਪੇਟ ਦਾ: ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 4x2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਸੱਟ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।" ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਰਾਏ, ਐਕਸ.ਪੀ.50 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਔਰਾਮੀਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਪੇਟ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਆਂਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ)"।

(ਬੀ) ਡਾ.ਜੈਸਿੰਘ ਨੇ 04.11.2010 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ.56 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਿੰਗ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੱਟ ਦੇਖੀ।

"ਯੂਰੇਥਰਲ ਓਰੀਫਿਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੰਕਰਮਣ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

(ਸੀ) ਪੁਲਿਸ ਨੇ 29.10.2010 ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਤੋਂ "X" ਦੀ ਪੈਂਟੀ [ਐੱਮ.ਓ.1] ਕੁਝ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੀ.ਐੱਨ.ਏ. ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ. ਡਾ.ਭੁਵਨਾ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.44] ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.49] ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪੀਸੀਆਰ ਐਂਪਲੀਫਾਈਡ ਐਸਟੀਆਰ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਮੇਲੋਜੇਨਿਨ ਅਤੇ 15 ਛੋਟੇ ਟੈਂਡਮ ਰੀਪੀਟ ਮਾਰਕਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪੈਂਟੀ [ਐੱਮ.ਓ.1] ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐਮੇਲੋਜੇਨਿਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਟਾਈਪਿੰਗ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੈਂਟੀ [ਐੱਮ.ਓ.1] ਵਿੱਚ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.49 ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਪਰ ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਈx.ਪੀ48(ਏ) ਵਜੋਂ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਏ. ਰਘੂਨਾਥਨ ਨੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਬਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੋਹਰਨ ਨੂੰ 04.11.11 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜਹਿਨ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ 5 ਤਾਰਾਂ ਕੱਟਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। .2010, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਜੈਸਿੰਘ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.46] ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਏ. ਰਘੂਨਾਥਨ, ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਾ. ਜੈਸਿੰਘ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.46], ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਿਕਾ ਬਾਲਚੰਦਰਨ [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.48] ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। [ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.47] ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ 29.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਤੋਂ ਪੈਂਟੀ [ਐੱਮ.0.1] ਅਤੇ ਪਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।"

8. ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪੈਂਟੀ 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੂਨਾਥਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ:-

"45. ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ "ਐਕਸ" ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 9 ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਅਧੂਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਰਘੁਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੈਂਟੀਜ਼ (ਐੱਮ.ਓ.1)।

46. (ਏ) ਡਾ. ਜੈਸਿੰਘ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਤੋਂ ਕਿ 'ਐਕਸ' ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ; (ਬੀ) ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਲਿੰਗ 'ਤੇ ਸੱਟ; (ਸੀ) "X" ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ; (ਡੀ) ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟੀਜ਼ (ਐੱਮ.ਓ.1) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; (ਈ) 'X' ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਂਟੀ (ਐੱਮ.ਓ.1) ਦੀ ਪਛਾਣ: (ਐਫ) ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ (ਜੀ) ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਮਨੋਹਰਨ ਨੇ 'X' ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਨੋਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

9. ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ.

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ 20.11.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਲ.ਡੀ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਆਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਤਸ਼ੱਦਦ ਜਾਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਾਰਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਆਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ 14.11.2010 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਐਲਡੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 19.11.2010 ਨੂੰ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20.11.2010 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਪਗਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 70 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੂਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਐੱਲਡੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ.24 ਜੋ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ.24 ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ.20, ਪੀਡਬਲਯੂ.25 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.23 ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ 29.10.2010 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ 1.00 ਵਜੇ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ.23 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.20 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਵਿਚ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਪਰੇਡ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਗੋਬਰ ਪਾਊਡਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਇੰਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉੱਡਦੀ ਹੈ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ, ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਬੱਚੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਡੀਐਨਏ ਨਮੂਨਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪੈਂਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨੰ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵੀਰਜ ਜਾਂ ਖੂਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮੂਲੀ. ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਾਰਦਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਵੀਰਜ ਅਤੇ ਖੂਨ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਤੇਜ਼ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਕਾਰਨ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਦਿਨ ਲਈ ਡੁਬੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। .

14. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੈਂਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੈਂਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੇਪ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ 2.00 ਵਜੇ ਕਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਂਟੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.5 ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਲੰਚ ਬੈਗ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਥੈਲਾ ਪੁਲੀਸ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ

ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਬਿਆਨ ਪਰ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪੈਂਟੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਬਿਕ ਵਾਲ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ "ਗਊ ਗੋਬਰ" ਪਾਊਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ, ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਨਹਿਰ 'ਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ। ਕਿ ਉਹ ਡੁੱਬ ਕੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ।

17. ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 23 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਘਟਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

18. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1983) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 470 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

"32. "ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ-ਇਨ-ਕੋਈ-ਮਾਮਲੇ" ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕਿਉਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਡਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ "ਕਤਲ" ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ "ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਦਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

1. ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਢੰਗ

33. ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਵਿਦਰੋਹੀ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ,

(1) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਭੁੰਨਣ ਲਈ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ii) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(iii) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11. ਵਾਲਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਮਨੋਰਥ

34. ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ (ਏ) ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦਾ ਕਾਤਲ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਬੀ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਤਲ ਜਾਂ ਵਿਜ਼-ਏ-ਵਿਜ਼ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

III. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

35. (ਏ) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਤਲ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਡਰਾਉਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ.

(ਬੀ) "ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਸਾੜਨ" ਅਤੇ "ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

IV. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ

36. ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਤੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

V. ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ

37. ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ (ਏ) ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਤਲ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭੜਕਾਹਟ, ਕਤਲ ਲਈ (ਬੀ) ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਜਾਂ ਬੁਢਾਪੇ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਵੱਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਅ) ਸੀ) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਤਲ ਦਬਦਬਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਡੀ) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਆਸੀ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

38. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ (1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684: 1980 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 580: ਏ ਆਈ ਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 898: 1980 ਸੀਆਰ। ਐੱਲਜੇ 636) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ((1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684: 1980 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 580: ਏ ਆਈ ਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 898: 1980 ਸੀਆਰ। ਐੱਲਜੇ 636]:

"(i) ਮੌਤ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

(ii) ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਅਪਰਾਧ" ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(iii) ਉਮਰ ਕੈਦ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜੁਰਮ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(iv) ਵਧਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

39. ਇਹਨਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(ਏ) ਕੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(ਬੀ) ਕੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 37 (ਏ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ:-

"44. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਉਮਰ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਰੱਖਿਆਹੀਣ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ 6 ਸਾਲ ਦਾ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ।

19. ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਐਨਸੀਟੀ), (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਗੜਦੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿੰਸਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 322 ਤੋਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਰਣੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 349 ਵਿੱਚ, ਧਨੰਜੋਏ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 220, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਰਾ 350 ਅਤੇ 351 ਵਿੱਚ, ਲਕਸ਼ਮਣ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (1994) 3 ਐਸਸੀਸੀ 381, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਬੰਟੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। (2008) 11 ਐਸਸੀਸੀ 113 ਅਤੇ ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਲਹਦਰਾਓ ਵਾਸਨਿਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 37, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 353 ਅਤੇ 354 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਖਤਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਯੂ.ਪੀ. (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 60, ਪੈਰਾ 356 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਫਕੀਰਾ ਧੀਵਾਰ (2002) 1 ਐਸਸੀਸੀ 622, ਪੈਰਾ 357 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਇਹ ਕੇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ

21. ਪੈਰੇ 358 ਤੋਂ 362 ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ v ਨਾਲ ਡੀਲ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 631, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਹੈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਓਪਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਚਲਰ ਪ੍ਰੈਪਰੇਟਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:

"363. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

364. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ, ਵਹਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੁਖਬਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ । 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ; ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹੱਥਾਂ, ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੈਬਿਟ ਕਾਰਡ, ਮੁੰਦਰੀ, ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ; ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਗੁਦਾ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਵਤੀਰਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਦੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ (10 ਇੰਚ) ਗਿਣਤੀ); ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਡੰਡੇ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਅੰਤੜੀ ਵਿੱਚ ਛੇਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੇਪਸਿਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਇਤਿਹਾਸ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸਟ. ਪੀਡਬਲਯੂ-50/ਏ ਅਤੇ ਈxਟੀ. ਪੀਡਬਲਯੂ-50 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਂਦਰ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ, ਜਬਾੜੇ, ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ, ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ, ਸੱਜਾ ਹੇਠਲਾ ਅੰਗ, ਸੱਜਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਰ, ਸੱਜੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਟ, ਖੱਬੀ ਪੱਟ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਲੇਟਰਲ, ਖੱਬੇ ਹੇਠਲੇ ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਜਣਨ ਅੰਗ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਅਕਲਪਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਖਬਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੜਾਕੇ ਦੀ ਠੰਡੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੱਸ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੱਸ ਨੂੰ ਧੋਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੀ ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੰਡ ਲਿਆ।

365. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਲੱਭੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਕਵਚਨ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਘੋਰ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਅਨੰਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਕੁਚਲਣਾ ਰੁਟੀਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ, ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ ਦੀ ਭੁੱਖ, ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਭੁੱਖ, ਤਾਕਤਵਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਰਵੱਈਆ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਵਕੂਫ ਲਾਲਸਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਬੰਧੀ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਹਿਸ਼ੀਪੁਣੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਮੂਹਿਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਦਮੇ ਦੀ "ਸੁਨਾਮੀ" ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਸਭਿਅਕ ਮੈਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਓ।"

"512. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਪਾਉਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਨੀਰਕਾ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੈਂਗਰੇਪ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਕੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ, ਗੱਲ੍ਹਾਂ, ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਲੋਹਾ ਪਾ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਡੰਡੇ ਜਿਸ ਨੇ ਯੋਨੀ ਦੇ ਗੁਦਾ, ਜੇਜੁਨਮ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਨੂੰ ਫਟਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬੱਸ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ, ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧ-ਨੰਗੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

513. ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ:

(i) ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਡਾਇਬੋਲਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਦੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ; ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟਾਂ, ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਜੋ ਸੇਪਸਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ; ਪੀੜਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੂੰ ਕੜਾਕੇ ਦੀ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਨਗਨ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੱਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

(ii) ਜਿਸ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਅਤੇ ਠਰੰਮੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ

ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(iii) ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰੇ ਜੋ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(iv) ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।

514. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਏ-3 ਅਕਸ਼ੈ, ਏ-4 ਵਿਨੈ ਅਤੇ ਏ-5 ਪਵਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। 23-3-2017 ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ:

(ਏ) ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਪਿਛੋਕੜ,

(ਬੀ) ਛੋਟੀ ਉਮਰ,

(ਸੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਥਿਤੀ ਸਮੇਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਮਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ,

(ਡੀ) ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ,

(ਈ) ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਚਰਣ, ਅਤੇ

(ਐਫ) ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ।

ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

515. ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਸ਼ਰਥ ਬੋਰਾਟੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਸ਼ਰਥ ਬੋਰਾਟੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2015) 6 ਐਸਸੀਸੀ 652: (2015) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 326] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

516. ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੋਧਕ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਬੇਰਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ-ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ [ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 19: 1999 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 334] ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਇੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਯੋਗ ਸਜ਼ਾ।

517. ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪਿਛੋਕੜ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਉਮਰ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਪਤਲੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

518. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿਜਕ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ "ਉਮਰ ਕੈਦ" ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ" ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਕਠੋਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਜਿਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਠੰਡੀ ਸਰਦੀ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਜਿਸ ਠੰਡ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਨਗਨ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਦੁਰਲਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ" ਹੈ। ਜੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੈਕਸ, ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਪਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਖੌਫਨਾਕਤਾ ਜੇਕਰ “ਵਿਰਲੇ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ” ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਆਵੇਗਾ? . ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।"

22. ਖੁਸ਼ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (2019) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਛੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ, ਨਸ਼ਾ ਕਰਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ:-

"14. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਛੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ। ਉਮਰ ਦੇ ਲਗਭਗ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਸਾਰੇ

ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 6 ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਪਿਲਾ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜੁਰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ/ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ) ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ), (2017) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1: (2017) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. 673] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ/ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਵਾਲੇ "ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗੜਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਤਿਵਾਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ/ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਖੁਸ਼ਵਿੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

23. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2019" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਸੋਧ") ਜੋ ਕਿ 24.07.2019 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"5. ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ।-

ਜੀ ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਗੈਂਗ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ।- ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;"

"I. ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਜਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਘੁਸਪੈਠ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;

ਐੱਮ. ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;

"ਆਰ. ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ;"

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"6. ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ।-

ਜੋ ਵੀ, ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"6. (1) ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 20 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

24. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ (ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ) ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਐੱਮ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"3. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੱਚੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਮਲ ਉਮਰ, ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਣਉੱਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ. ਨੈਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰਾਈਮ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਸਾਲ 2016 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 44.7 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵਧੀ ਹੈ। 2012 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2013 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 178.6 ਫੀਸਦੀ। 2013 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2014 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ।

4. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [1983 (3) ਐਸਸੀਸੀ 470] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਏ। ਪਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ। ਇਸੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2002 ਐਸ.ਸੀ. 1661] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ.

5. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵਧ ਰਹੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਫੈਸ਼ਨ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 84 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇਕਰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ। ਉਹ ਇਸ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.

1. ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਰਾ ਜਸਟਿਸ ਰੋਹਿੰਟਨ ਫਲੀ ਨਰੀਮਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1898 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ "।ਪੀਸੀ") ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 376 (2) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ 201 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 432 ਅਤੇ 433 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (ਛੋਟੇ ਲਈ "ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ")।

2. ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਕਤਲ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 354(3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"209...ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਚਿੰਤਾ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਕਲਪ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਮ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਸਿਰਫ਼ 'ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

3. ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ।ਪੀਸੀ ਅਤੇ 354 (3) ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਰੱਖੀ ਸੀ ਉਲੀਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ' ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

4. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 'ਤੇ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"206. ਡਾ. ਚਿਤਲੇ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ: - ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ:

(1) ਕਿ ਜੁਰਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਜਵਾਨ ਜਾਂ ਬੁੱਢਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣੇਗਾ।

(4) ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(6) ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

(7) ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੁਕਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਖਤਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ 3 ਅਤੇ ४ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

5. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅੱਖ" ਫਲਸਫੇ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ "ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੌਤ" ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੌਤ" ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਮਨੁੱਖਵਾਦੀਆਂ" ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਤੋਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਰੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. ਜਿਸ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(1)। ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਬਗਾਵਤ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(2)। ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਕਤਲ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਾਤ ਭੂਮੀ।

(3)। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਤਲ, ਆਦਿ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ 'ਲਾੜੀ ਸਾੜਨ' ਜਾਂ 'ਦਾਜ ਲਈ ਮੌਤ' ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ।

(4)। ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(5)। ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

6. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਹਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਵਿਰਲੇ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ' ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:

(ਓ) ਕੀ ਇਸ ਜੁਰਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(ਅ) ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ?

7. ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ, ਜੇਕਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉੱਪਰਲੇ ਪੈਰੇ 3 ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਹ ਆਧਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

8. ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐੱਨਸੀਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਊਟਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਡੀਵੇਲੂ ਥੇਵਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ, 1955 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1898 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ। ਸਬੂਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਨੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ "ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼" ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਵਜਿਆਲਿਆਸ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਨਕੁਰੀਅਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕੋ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 206 ਦੇ ਪੈਰਾ 206 ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 'ਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰੇ, ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"74. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 78 ਵਿੱਚ, ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਰੇ ਘਟੀਆ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਹੈ।

9. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਦੁਰਲੱਭ ਦੁਰਲੱਭ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ' ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 354(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., ਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਖੋਹਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਦੁਰਲੱਭ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ਼ ਰੈਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਦੁਰਲੱਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ। ਇੱਕ ਅਤਿ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ. ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਦੁਰਲੱਭ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ, ਜੇ ਕੋਈ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ

ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ 'ਦੁਰਲੱਭ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

11. ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ @ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ-1) ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"164. ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ - 1 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿਰੋਧ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"68. ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1967 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅੰਕੜੇ ਇਹਨਾਂ ਅਖੌਤੀ ਨਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਕੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖੋਜ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕਤਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੂਝ-ਬੂਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਬੂਤ-ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਨੁਭਵੀ ਧਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਬਿਹਤਰ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"72. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਮਾਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

12. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਸ਼ਰਾਮ ਨਰਸ਼ੀਭਾਈ ਰਾਜਪਾਰਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜੋ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ 'ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ' ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਹਰ ਕਤਲ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਤਲ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਤਲ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੜੱਤਣ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਜੋ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਬਾਲਣਾ. ਰੱਖਣ ਲਈ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"76. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕੇ.ਟੀ. ਥਾਮਸ, ਜੇ. ਨੇ "ਸਮਾਜ ਦੀ ਪੁਕਾਰ" ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ "ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ" ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਣਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਤਰਲ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:

7. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਵਾਰਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਵਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਰੋਕੂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਸ਼ਿਆਮਸੁੰਦਰ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਅਕਸਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ; ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਸਜ਼ਾ, ਅਰਥਾਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਘਟਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।"

13. ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚਿਨ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ ਉਰਫ ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਨੇ ਕਈ ਸਵਾਲਾਂ/ਮਸਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 53 ਅਤੇ 45 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੈਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 432 ਅਤੇ 433 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 72 ਅਤੇ 161 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਆਦਿ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਬਰਾਹਿਮ ਕਲੀਫੁੱਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ 'ਪੂਰੀ ਉਮਰ'," ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 432 ਅਤੇ 433 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫੀ ਦੇ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ [ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2)) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"68. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਪੱਖ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ

ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਰ ਆਚਰਣ, ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਨਾਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ, ਉਹ ਪਿਛੋਕੜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਧਾਰ, ਉਹ ਮਾਹੌਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਾਜਕ ਪਿਛੋਕੜ, ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ.

69. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਿੱਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਤਰਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਕਠੋਰ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵਾਲੇ, ਲੁਟੇਰੇ, ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੈੜੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

14. ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ "ਸਮਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਨਮਾਨੀ" ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ:

"48...ਫੌਜਦਾਰੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ। , ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਮੰਦਭਾਗੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ। ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ((2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 230 : (2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ) 264: (2006) 13 ਸਕੇਲ 467] ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ

ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ (ਦੇਖੋ ਐਸਸੀਸੀ ਪੀਪੀ. 279-87, ਪੈਰਾ 151-78:

ਸਕੇਲ ਪੰਨਾ 504-10, ਪੈਰਾ 154-82)। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ (ਐਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ

158) ਕਿ "ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ

ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਜਾਪਦੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਅੱਗੇ

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ ਸਨ

ਮਾਮਲਾ" (ਐਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ 168)। ਕਾਟਜੂ, ਜੇ

ਅਪੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੱਤਾ [(2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 230: (2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 264: (2006) 13

ਸਕੇਲ 467] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ

ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਕਾਟਜੂ, ਜੇ

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਵਿੱਚ

[(2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 230: (2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 264: (2006) 13 ਸਕੇਲ

467] ਇਸਨੂੰ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ)। ਪਰ ਉੱਥੇ ਹੈ

ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ.

50. ਐਮਨੈਸਟੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਪੁਡੂਚੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਲੇਥਲ ਲਾਟਰੀ, ਦ ਡੈਥ ਪੈਨਲਟੀ ਇਨ ਇੰਡੀਆ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਨੁਕਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 1950 ਤੋਂ 2006 ਤੱਕ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਅਧਿਆਏ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇਖੋ) ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਹੈ। .

51. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

52. ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅੰਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਸੰਤੁਲਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਖਿਸਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਿਦਰੋਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਅਸਮਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

53. ਇਹ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

15. ਵੀ. ਸ੍ਰੀਹਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨਿਰਣੇ ਨੇ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਜਾਂ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਰਸਤੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਕੈਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੈਦ। ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ" ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 20-25 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 72 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਫੀ, ਬਦਲੀ, ਮੁਆਫੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

17. ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 14 ਫਰਵਰੀ 2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਡੀ. ਮੰਨਾਨ @ ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 308/2011 ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 308/2011 ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐੱਮ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਗਦੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ ਰੇਅਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"22. ਦੁਰਲੱਭ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਰੈਰੇਸਟ ਆਫ਼ ਰੈਰ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਕਲਪ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

18. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 48 "ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

19. ਮੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ" ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"80. ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦਹਾਲੀ ਨੈਤਿਕ ਨਿਘਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ , ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਪਛੜੇਪਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਹੈ।

81. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਰੀਬ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾ ਸਕਣ।"

ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ 262 ਡੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ:

"7.1.6 ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਡੂੰਘੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਾੜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਰੋਧੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

20. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਬੇਰਹਿਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 7 ਤੋਂ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਠੋਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ

ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇ ਮਰਨ ਲਈ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੇ ਗਏ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਦੀ ਪੀੜ ਬੇਅੰਤ, ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗੀ। ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕੇਸ 'ਦੌਲਤ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮਤ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 72 ਅਤੇ 161 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਕੈਦ।

21. ਮੁਹੰਮਦ ਮੰਨਾਨ @ ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਮੁੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਮ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਕ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਸਵੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ. ਭੂਰਮਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ: -

"30. ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਇੱਕ ਮਿੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਬ੍ਰੈਟ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ" ਸਾਰੀ ਸਟੀਕਤਾ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਹੈ।" ਅਲ ਡੋਰਾਡੋ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਕੰਮ-ਦਿਨ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਕਸਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ।"

22. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੈਇੱਛਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।

23. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਲਾ ਬਾਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਜੇਰੰਗਨਾਥਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12), ਸੀ. ਮਣੀਕੰਦਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13), ਜੈਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਅਤੇ ਅਫਸਾਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ-16) (1) ਨੇ ਕਮਲਾ ਬਾਈ

(ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-9), ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਦਾਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਕਤ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ)। ਅਸੀਂ ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ ਦੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੋਹਰਨ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। 29.10.2010 ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬਹਿਸਯੋਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਹੈ। ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲੀ ਬੈਗ ਨੇੜਲੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ (ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਗ) ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਿੰਨਾਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) ਨੂੰ ਬੈਗ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਂਥਨੀ ਰਾਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-16) ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਂਥਨੀ ਰਾਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-16) ਨੇ ਉਦੋਂ ਚਿੰਨਾਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਬੱਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਬੈਗ ਸਨ, ਗਾਇਬ ਹਨ। ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਚਿੰਨਾਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਂਥਨੀ ਰਾਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-16) ਨੂੰ ਆਰ. ਸੈਂਦਰਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੋਹਰਨ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੁਪਹਿਰ 3:00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ 29.10.2010 ਨੂੰ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂਮੂਰਤੀ ਹਿੱਲ 'ਤੇ ਪਿਕਨਿਕ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

24. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੋਬਾਈਲ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਰਵਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-43) ਦੁਆਰਾ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਗੁਲਾਬੀ ਅੰਡਰਵੀਅਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਐੱਮ.ਓ-1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਾਜ਼ਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-5) ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਨਗਸਬਾਪਥੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-47) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਪਾਏ ਗਏ ਵਾਲ ਅੰਡਰਵੀਅਰ 'ਤੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ "ਵਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਜ਼ਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-5) ਦੇ ਕਾਲਮ 5 ਅਤੇ 7 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: -

“ਇਹ ਕਿਸ ਪਾਸੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਐਕਸਪਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਟੀਐੱਨ37 ਬੀਐਫ-2796 ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਮੁਸਕਾਨ ਅਤੇ ਰਿਤਿਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ"

"ਜਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਸਬੀਟੀ ਕੇਡੀਏ ਡਬਲਯੂਈਏਆਰ 75ਸੀਐੱਮਐਸ" ਦਾਗ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਗੁਲਾਬੀ ਜੱਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਏਂਜਲ ਫਾਰਮ ਬ੍ਰੈਸੀਅਰਸ ਕਾਰਡ ਬੋਰਡ ਬਾਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ।"

25. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ-43 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-38) ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-47) ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ, ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਫਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-38 ਰਿਕਾਰਡ: -

"ਏ) ਇੱਕ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੀ ਪੈਂਟੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਅੱਖਰ "ਐਸ B ਟੀ ਬੱਚੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ" "75ਸੀਐੱਮਐਸ" ਫਿੱਕੇ ਭੂਰੇ ਸਟਾਰਚੀ ਵਰਗੇ ਧੱਬੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਪਕ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਸੈਲਫੋਨ ਟੇਪ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਅਤੇ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

26. ਰਾਧਿਕਾ ਬਾਲਚੰਦਰਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-48) ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਰੀਜਨਲ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ 5 ਤਾਰਾਂ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ-48 ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-49), ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਡੀਐਨਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ, ਚੇਨਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਡੀਐਨਏ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਹੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੋਹਰਨ ਦੀਆਂ ਸਨ।

27. ਰਾਧਿਕਾ ਬਾਲਚੰਦਰਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-48) ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ-ਪੀ 48) ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਾਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੰਘ ਦੇ ਵਾਲ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ (ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-48 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਅਦਾਲਤੀ ਸਵਾਲ: ਤੁਸੀਂ ਆਈਟਮ [8] ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ?

ਏ: ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਮੱਧਮ ਚਾਰ ਸੁੰਗੜੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਿੱਚ ਟਿਸ਼ੂ ਦੀ ਪਤਲੀ ਪਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਟੇਪਰਿੰਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਵਾਲ: ਕੀ ਰਗੜਨ ਦੌਰਾਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਵਾਲ ਝੜ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਜ: ਜਨਣ ਵਾਲ ਰਗੜਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁੰਗੜਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਵਾਲ: ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਜਵਾਬ: ਹਾਂ।"

28. ਸਾਰਣੀ 13 ਦੇ ਪੰਨਾ 427 'ਤੇ ਮੋਦੀ ਦੀ ਟੈਕਸਟਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਐਂਡ ਟੌਕਸੀਕੋਲੋਜੀ 26 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਬਿਕ ਵਾਲ 1-5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਸਰ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਭਿੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ, ਗੋਲ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਫਰੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ. ਐਕਸੀਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਲ ਵੀ 1-5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜੇ, ਗੋਲ ਅਤੇ ਫਰੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਗੋਲਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇੜਛਾੜ ਵਾਲੇ ਟਿਪਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਊਬਿਕ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਲ ਜਾਂ ਫਰੇਡ ਟਿਪਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-48 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

29. ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਵਾਲ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੋਹਰਨ ਦੇ ਪਿਊਬਿਕ ਵਾਲ ਸਨ, ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ (ਐੱਮ.ਓ.-1) 'ਤੇ ਫਸੇ/ਜੁੜੇ ਹੋਏ

ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 164 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿ ਇਕਬਾਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ 2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ 20 ਦਿਨ ਬਾਅਦ, 20 ਨਵੰਬਰ 2010 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐਵੇਵਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਗਾਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੈਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲੜਕਾ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਬੇਕਰੀ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਲਿਆ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਹੇ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਿਲਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੁੱਬ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

30. ਧਾਰਾ 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ "ਦੁਰਲੱਭ" ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

31. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ, ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਸਜਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 235 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅੱਗੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮਨੋਹਰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਹੈ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 1" ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਰਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਹੋ।

32. ਮੁਹੰਮਦ ਮੰਨਨ @ ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 235(2) ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਾਂ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖ ਕੇ

ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਸਮੀਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੋਸ਼ੀ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ।

33. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਮਜ਼ਬੂਰੀ, ਭਰਮਾਉਣ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। 20 ਨਵੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19 ਨਵੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

34. ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ-ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਡਲਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। (ਦੇ ਵੈਲਯੂ ਆਫ ਕਨਫੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਫੋਗਵੇਨੈਸ, ਕਾਰਲ ਜੁੰਗ ਦੇਖੋ)।

35. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮ, ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ, ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਬਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੋਬਾ ਦਿਖਾਏਗਾ।

36. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਦੀਪ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"25. ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਈਮਾਨਦਾਰ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ

ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਸਮੁੱਚੀ ਸੱਚਾਈ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਰਾਹੀਂ ਦਿਲ ਦੇ ਧੁਰ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕੇ ਹੌਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਮਕਬੂਲ ਤਾਂਤਰਾਏ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ", ਜੋ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ 14 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

37. ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 25 ਜੁਲਾਈ 2012 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੱਤਰ, ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਮੇਤ, ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਚਲਾਈ ਸੀ।

38. ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਪਛਤਾਵਾ, ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

39. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਨੋਹਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ) ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ 'ਚ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸੀ।

40. ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਧਾਰਾ 302, 376(2)(1) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376(2)(ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਭਾਵ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 432 ਅਤੇ 433 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫੀ/ਕਮੂਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਭਾਵ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬਿਭੂਤੀ ਵਾਈਟ ਬੋਸ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate